Sequuntur plures tra/
ctatus de canticis ꝯpoſiti a mgr̃o
Johe de Gerſonno quondã cãcel/
lario vniuerſitatis pariſieñ.

Prohemiũ

Gratiã diuini talẽti no
lẽtes in vacuũ recipe
q̃ tot inter turbines
horridos reipublice
cõtulit ocij locũ. libe/
rauit a calũnijs hominũ. dedit ad
nutũ nec̃cia. ſimul attendẽtes qm̃ in
die ꝓſperitatis mandauit dñs mi/
ſericordiã ſuã. et nocte tribulatõis
canticũ ei⁹. nõ otioſum. non inutile.
nõ ingratũ reputam⁹ tempeſtatis
hac nocte ꝓfunda de canticis ſcri/
bere poſteritati ſi malignitas pro/
celloſa reddidẽit aures ſurdas eta
ti pñti. O quãuis o de⁹ optime ſpe
randũ ſit multos vt olim tpib⁹ helie
ita nr̃is tuos tibi reliquiſſe culto
res. Cõplectit̃ ãt quaſi ſinu gran
di verbũ de canticis plures mate/
rias ſeu volumina. quas ꝓ ꝯfuſio/
ne vitãda ꝑ thomos ſeu tonos. ꝑ
notas ⁊ notulas tradet lectori no
tandas preſens exordiũ/ tituli vel
tabule vicem tenens. Volumen
vnũ cui⁹ titulus eſt de canticorum
originali ratione ſub hoc euãgelij
verbo. Cecinim⁹ vobis ⁊c. tres con
tinet thomos ſicut ipe ꝓlogus inſi
nuat iuxta triplex gen⁹ canticorũ.
et triplicẽ inueſtigandi facultatem
Nã eſt canticũ ſenſuale qd̃ tractat
hiſtoria. et intellectuale qd̃ inq̃rit
phĩa. eſt diuinale ſeu ſupermentale
qd̃ ſola nouit theologia. Sunt in
quolibet thomo id eſt ſectione aut
ſi ꝓpter rem que agit̃ tonũ ꝓ ſym/
bolo dicere maluim⁹. Sũt inq̃ꝫ no/
tule plures ſm totidẽ particulaẽs
ꝯpoſitiones vel doctrinas. Sũt in
pmo triginta. ſunt in ſcdo. xxij. ſine
canonib⁹ inſtrumẽtoꝝ. ſũt in tertio
q̃nquaginta. Volumẽ alteꝝ eſt
de canticordo. hoc eſt de cantico
cordis tres habẽs principales to
nos cũ notis et notulis. Prim⁹ inq̃
rit potiſſime orãz canticordi. hoc
eſt cãtici cordis a cãtico oris. Vel
aliter de cantico morali et rationa
li cũ cantico ſenſuali. cui⁹ toni ſunt
notule q̃nquaginta due. Scd̃s to/
nus deſcendit ad ꝑticulariorẽ can
ticordi rationẽ cui⁹ ſũt note. xij. per
notulas. xxx. diuiſe. Terti⁹ tonus
quaſi ſpeculatiuã muſicã deducẽs
ad praxim tractat de nouo gãma
myſtico et morali ꝑ xij. notas ha/
bentes notulas quadragintaq̃nqꝫ
ſingulares. Volumen aliud col/
ligit in ſe tonos tres ſm modos
traditionis varios q̃ꝫ ꝓ diuerſita
te materie. Prim⁹ ton⁹ ꝯſiliat et ob
ſequi facit facetã elegiã cantatricẽ
amorẽ dñe theologie quaſi lirituz
vel odaꝝ carmen. Thomus alter
ſcd̃us habet canones ſeu regulas
amphoriſmos vel maximas ꝗ the
oreumata de canticis per notulas
quinquaginta. Thom⁹ alter terti⁹

verbũ ſolatij multiplex in ſe dirigit
per particulas quinquaginta. Et
ita iuncti ſimul hi duo thomi centi
logiũ ↄſtituũt

Prim⁹ tractat⁹ de canticoꝝ ori
ginali rõne

Q Ecinimus vobis nec ſal/
taſtis. lamentauimus ꝛ
nõ plãxiſtis. Precentor
noſter xp̃s amator inno/
centie voluit exemplis innocentuȝ
pueroꝝ ꝓ noſtra eruditõe pluries
vti. nũc ad humiliationẽ. nunc ad
ſimplicitatẽ vt eſſem⁹ paruuli non
ſenſib⁹ ſed malicia. Nunc vero nos
ↄmonet ad ſpiritualẽ canticoꝝ ex/
ercitationẽ ponens corã oculis pu/
eros cãtãtes in foro. Neqȝ eñi pa/
rũ refert pueros ſic vel ſic aſſueſie/
ri in muſicis et cantib⁹ ꝓut Ariſtl.
politiſans docuit et in bene inſtitu/
ta cõitate cõuenit obſeruari. Nos
aũt quos in dño pueros vel infan/
tes nouiter genitos effecit noua re/
generatio. ſic decet et expedit in fo/
ro preſentis exilij frequentare can/
ticũ nũc exultationis ad ſaltãdum
ſpũaliter. nũc lamentationis peni/
tentialis ad plangendũ. Habem⁹
in exemplũ ſacre ſcripture libruȝ in
quo ſũt iuxta viſionẽ Ezechielis la/
mentationes carmen et ve. Cõcor/
dat illud apoſtoli. Gaudere cum
gaudentib⁹. flere cũ flentib⁹. quia
temp⁹ flendi et temp⁹ ridẽdi. Sub/
dit conſone verbo ꝓpoſito temp⁹
plangendi et temp⁹ ſaltandi. Cum
aũt iuxta poſteri⁹ elucidanda ſit ali/
quod canticũ ſenſuale vel animale
ſit canticũ rationale vel morale. ſit
cãticũ mentale et diuinale. Deſcri/
bem⁹ ſub triplici tono naturam et
originẽ canticoꝝ cũ ſuis habitudi/
nibus. Docebit primũ hiſtoria. ſe/
cundũ queret phĩa. tertium theolo
gia declarabit. Narrat hiſtoria
ſacra ꝓpe Geneſis initiũ cui ratio
ſuppoſita fide cõcordat ꝙ Tubal
fuit pater canentiũ in cithara et or
gano. Quo tp̃e vtpote ante diluui
um cõſtat illos nõ fuiſſe quos gen
tiliũ littere tradunt carminũ et or
ganoꝝ primos inuẽtores. ſic hiſto
ria capit verã canticoꝝ notitiaȝ et
cauſaȝ primit⁹ ex fide qua credim⁹
aptata eſſe ſecula verbo vite. et ꝙ
formato Adam cõmunicata eſt ei
plenitudo ſcientie quantũ cõuenie
bat illi quo totius humani gen̄eis
principiũ velut in ſuo ſeminario re
ſidebat nedum in eſſe nature ſed in
bene eſſe morum et doctrine. Cõij/
cim⁹ hoc ideo ꝙ poſt ſoporeȝ ad/
ductis ad ſe cunctis animãtib⁹ im
poſuit cunctis nomina ſue ꝓprieta/
ti naturali cõſona. Neqȝ tale aliq̃d
facere potuiſſet ſine cognitione q̃
tamen a ſenſibus participata non
erat. Oportuit igitur ꝙ ex alto id
atqȝ a ſũmo ſumpſiſſet. Modus al
ter ſumendi canticoꝝ originẽ fuit
ductrice experiẽtia. nũc in illis regi
onib⁹. nunc in iſtis quib⁹ muſica et
nunqȝ fuerat vl' ẽm Ariſtl. et ſequa
ces de eternitatis errore fuerat infi
nities variata et abſqȝ numero de/